

ки. Той прѣдседателствува, додѣто се върши гласуването на вжтреѣшния правилникъ на събранието. И когато тоя правилникъ се прие и окончателното бюро, въ съставъ Ив. Ев. Гешовъ, прѣдседатель, д-ръ Странски, подпрѣдседатель, и Ив. Ст. Гешовъ и Ив. Салабашевъ, секретари, се избира, по-бѣдата на българския елементъ и възтържествуването на българската рѣчъ въ източно-румелийската камара бѣха вече извоювани. И дѣйствително нѣкои гърци депутати бѣха поискали проекта за вжтреѣшния правилникъ да имъ се раздаде, както прѣдписвалъ органическия уставъ, и на грѣцки и турски. Но тѣмъ се отговори (Дневникъ III), че (1) споредъ тоя уставъ всѣкой е свободенъ да говори и прави прѣдложения на своя езикъ, и понеже членовете на комисията, избрани да изработятъ казания проектъ, сѫ българи, то тѣ сѫ волни да прѣставятъ проекта само на български и че (2) органическиятъ уставъ прѣдписва само законите и правилниците на генераль-губернатора и на директорите да се обнародватъ и на трите езика, а не и проектите на областното събрание. Тоя сѫдбоносенъ въпросъ, туренъ на гласоподаване, се рѣши въ полза на българската теза, тѣй като противъ нея гласуваха само петъ души и двама се въздържаха. Турцитѣ не се повлияха отъ гърцитѣ при гласуването. Още при тоя прѣвъ вотъ на областното събрание тѣ се отличиха съ онова благоразумно вървене подиръ властъта и мнозинството, отъ което тѣ не се отклониха въ Сѣверна и Южна България, съ незначителни изключения, и до денъ днешенъ. Очевидно ние нѣмаше защо да се боимъ отъ тѣхъ и при другитѣ сражения за народно прѣдимство, каквото напримѣръ бѣше изборътъ на постояннния комитетъ.

Тоя изборъ се поискъ отъ генераль-губернатора съ писмо, прочетено въ заседанието отъ 5 дек. 1879 и по прѣдложение на д-ръ Хаканова се тури на дневенъ редъ за заседанието отъ 10 сѫщия мѣсяцъ. Ние почнахме да се готовимъ за него. Не че имаше, защо да се беспокоимъ. Ако нашитѣ 40 души депутати се раздѣлѣха на двѣ групи и 20-те гласуваха за 6 душъ, а другитѣ 20 за други 6, ние сигурно щѣхме да изберемъ само българи, дори и ако 16-те души другородци се съгласѣха да гласуватъ всички — което не бѣ въроятно, прѣдъ видъ на податливостта на турци, евреи и